

Tuli lensi taivahasta

Kirjoittanut Aulis Murto

Tuli lensi taivahasta,
enkeli isän tyköä,
kokemahan katsomahan,
itse juhlan tuntemahan:
Kuinka on nyt joulun laita,
kuinka juhla on Jumalan?

Siitä lensi kaupunkihin,
sinne kauppojen sekahan.
Kohta alkoi kummeksua,
katsoa menoa moista.
Kamoinensa kaikki kansa,
joulun lahjoja olivat.

Tungeksivat, taistelivat,
hamstrasivat, tuhlasivat
kaupan tiskillä, torilla.
Toinen puoli mieltä vailla,
hulluksi peräti tullut,
vallassa sen ostokiihkon
toinen toistansa manaten.

Lensi siitä enkelimme,
tuli Luojamme lähetti
tuonne kirkon alttarille,
kävi paikalle pyhälle.
Oli kylmä kirkon penkki,
virsikirjatkin vähissä.
Liian laiha joulusaarna,
sekin vanhoista valittu.

Jouluaamuna varahin
saapui kansa kappelihin,
tuli Herran huonehesen.
Kovin vatsat vielä täynnä,
oli syöty ja mesottu.
Vielä mieli lahjoissansa
joulutontuista puhetta.
Taaskin rihkamat jaettu,
tai jo aattona hajonnut.

Vaan kun kannettiin kolehti
eloksi pakanamaille,
ollutkaan ei pussiin panna
kuin vain viiden sentin verta.

Tuli lensi taivahasta

Kirjoittanut Aulis Murto

Ruoan pyytäjät kadulla,
köyhät, nälkäiset raviten.
Rikkaat siinä ei jakele,
eivä t anna almujansa.
Vaan on köyhät kerjäläiset
itse tarjoilun takana.

Katsoi siinä enkelimme,
jouluenkeli parahin.
Siitä itkuhun hyrähti,
poskellensa kyynel vierä.

Niin palasi Luojan luokse
saipa Kristuksen etehen,
sanomansa sinne tuoden,
kertoellen terveisensä.

Niinpä taivahan talohon
tuli outo joulunmieli:
Sen itse Jumalan poika
surun päiväksi julisti.